

❖ Зовнішньоекономічні відносини

УДК 338.439.4

JEL Classification: Q1, Q17

DOI: <https://doi.org/10.32317/2221-1055.201907059>

Б.В. ДУХНИЦЬКИЙ, кандидат економічних наук

Світове виробництво сільськогосподарської продукції

Мета статті - дослідити особливості глобального виробництва сільськогосподарської продукції з виділенням його регіональної структури, впливу зростання чисельності населення планети і зміни способів господарювання.

Методика дослідження. Використано методи: теоретичного узагальнення - для оцінки впливу аграрного виробництва на функціонування світової економічної системи, аналізу та синтезу - для наведення динаміки збільшення пропозиції рослинницької і тваринницької продукції, рейтингу найбільших країн-виробників окремих груп продуктів, порівняльної оцінки - для зіставлення обсягів аграрного виробництва у контексті його відповідності зростанню населення, графічний і табличний - для наочного відображення результатів аналізу статистичних даних.

Результати дослідження. Розглянуто загальну ситуацію стосовно кількісних обсягів виробництва основних видів аграрної продукції, включаючи регіональний розподіл і перелік головних країн-виробників, наведено статистику збільшення населення за майже 60 останніх років, визначено місце України в контексті її комплексного потенціалу постачання продовольства на внутрішній та зовнішній ринки, охарактеризовано найбільші глобальні компанії-виробники за напрямами діяльності, з'ясовано причини зміни пріоритетів аграрного виробництва з кількісних на якісні.

Елементи наукової новизни. В сучасних умовах встановлено чітку залежність обсягів аграрного виробництва від системного впливу багатьох факторів - наявності сприятливих природно-кліматичних умов, рівня економічного розвитку держави, галузевої політики, кількості її населення, конкретної спеціалізації та структурування підсумкової пропозиції продукції.

Практична значущість. Положення статті спрямовані на доведення до українських сільгospвиробників наявної інформації про тенденції та перспективи світового аграрного виробництва з метою максимально ефективного використання ними у своїй діяльності практичного досвіду як розвинутих країн, так і країн, що розвиваються. Табл.: 2. Рис.: 3. Бібліогр.: 11.

Ключові слова: аграрне виробництво; продовольство; населення; глобальний ринок; регіони світу; галузеві корпорації; «зелена» революція.

Духницький Богдан Володимирович - кандидат економічних наук, старший науковий співробітник відділу економіки аграрного виробництва та міжнародної інтеграції, Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки» (м. Київ, вул. Героїв Оборони, 10)

E-mail: duhnitsky@faust.kiev.ua

Постановка проблеми. Глобальний ринок продовольства формується за рахунок виробництва сільськогосподарської продукції та операцій з постачання її споживачам у всьому світі. При цьому міжнародна торгівля охоплює лише частину продукції, що не використовується для потреб внутрішнього ринку країн, звідки вона походить. Вирішальне значення для загальної пропозиції агропродовольчих ресурсів відіграє обсяг виробництва в межах певної країни, географічного регіону чи всього світу. В існуючих умовах швидкого зростання населення планети проблема забезпечення достатньої кількості сировини і харчових продуктів вирі-

шується відповідним збільшенням у всіх сферах виробництва, включаючи рослинництво, тваринництво і переробну промисловість. Проте визначити необхідний сукупний потенціал світового сільського господарства на перспективу досить складно, адже прогнози щодо очікуваного числа жителів коригуються все частіше.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання виробництва продукції сільського господарства у світі та його регіонах досліджувались у працях вітчизняних вчених, зокрема О.Г. Білоруса [1], В.І. Власова [1, 2], С.М. Кваші [4], Ю.О. Лупенка [9], Л.Г. Мельника [6], М.І. Пугачова [9], П.Т. Саблука [1, 8], а також у матеріалах українських [3] та міжнародних [10, 11] фахових ресурсів.

Мета статті – дослідити особливості глобального виробництва сільськогосподарської продукції з виділенням його регіональної структури, впливу зростання населення планети і зміни способів господарювання.

Виклад основних результатів дослідження. Актуальні статистичні дані однозначно свідчать, що виробництво основних груп агропродовольчої продукції у світі постійно зростає. Якщо обрати за точку відліку 1990 р., то відзначається збільшення урожаю зернових, фруктів, овочів та картоплі [9]. За останніми даними, у 2017 р. виробництво зерна досягло 2980 млн тонн, овочів – 1094, картоплі – 388, фруктів –

866 млн тонн (рис. 1). Видається цікавим, що виробництво перерахованих груп продуктів за аналізований період вдалося суттєво наростили в усіх географічних регіонах (Африка, Азія, Північна й Південна Америка, Океанія), за винятком Європи. Обсяги виробництва зернових культур і овочів у цій частині світу зросли ледь помітно, тоді як урожай фруктів та картоплі взагалі знизилися. При цьому основна частка пропозиції рослинницької продукції традиційно формується в Азії. Так, країни згаданого регіону в 2017 р. зібрали 48 % загальносвітового урожая зерна, 59 – фруктів, 76 – овочів і 50 % – картоплі [10].

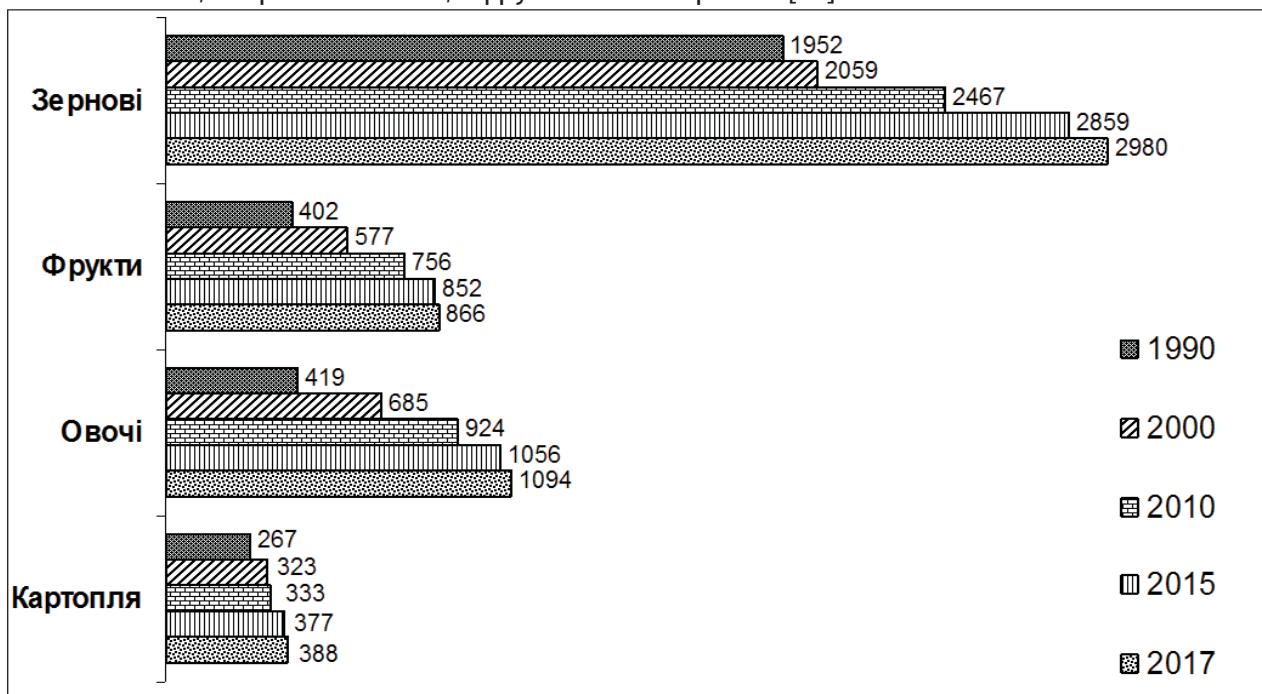

Рис. 1. Динаміка виробництва продукції рослинництва у світі, млн тонн

Джерело: Сформовано автором на основі [10].

Також спостерігалося зростання в сегментах тваринницької продукції – молока, м'яса та яєць. За результатами 2017 р., всього було вироблено 87 млн тонн яєць, 334 – м'яса та 828 млн тонн молока (рис. 2). Синхронне нарощування відбувалося в усіх регіонах планети, крім Європи, де зафіксований спад обсягів виробництва цієї продукції. В Азії, як домінуючому регіоні, сконцентровано 65 % виробництва яєць в натуральному виразі, 42 % м'яса та 41 % молока [10].

Основною причиною збільшення виробництва продовольства стало швидке зростання населення планети, в тому числі в усіх географічних регіонах [1, 2, 4, 8]. Станом на 2017 р. у світі проживало понад 7,5 млрд осіб, з яких 4,5 млрд – в Азії (пере-

важно в Китаї та Індії), а 1,3 млрд – на африканському континенті (рис. 3). В інших частинах світу кількість населення не досягає мільярда, зокрема в Європі – 742 млн [10].

Враховуючи існуючі тенденції, стає зrozумілим, що найбільшими виробниками окремих видів сільськогосподарської продукції, зокрема рослинницької, виступають представники Азії (табл. 1). У виробництві зерна за підсумками 2017 р. лідирують Китай – 620 млн т, США – 440 та Індія – 314 млн тонн. Присутня у провідній десятці зернових держав світу й Україна, яка з показником виробництва на рівні 61 млн тонн у 2017 р. посіла дев'яте місце. Стосовно частки головних десяти виробників зерна у загальносвітовому обсязі, то вона становить 68 %.

Найбільшим виробником фруктів є Китай - 265 млн тонн. Із значно меншими показниками друге і третє місця посідають Індія та

Бразилія - 92 і 40 млн тонн відповідно. Разом ці три країни забезпечили у 2017 р. майже 46 % валового урожаю плодів та ягід.

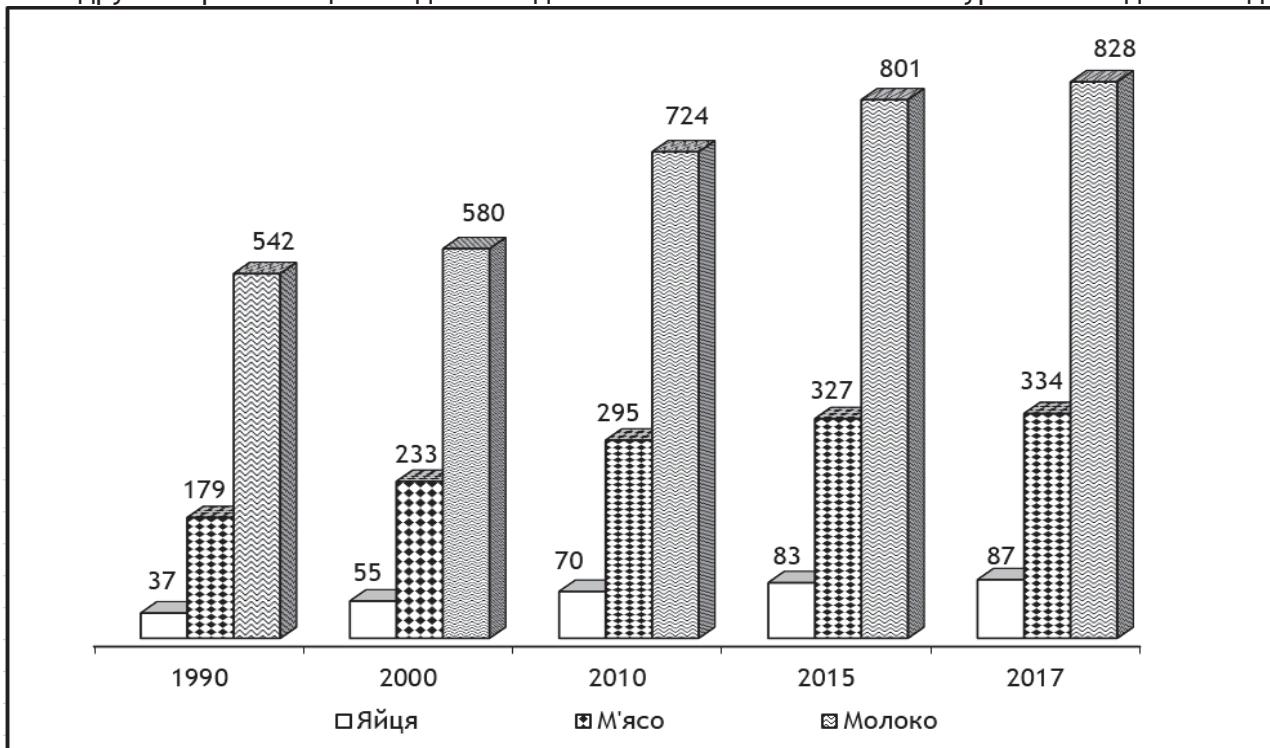

Рис. 2. Динаміка виробництва продукції тваринництва у світі, млн тонн

Джерело: Сформовано автором на основі [10].

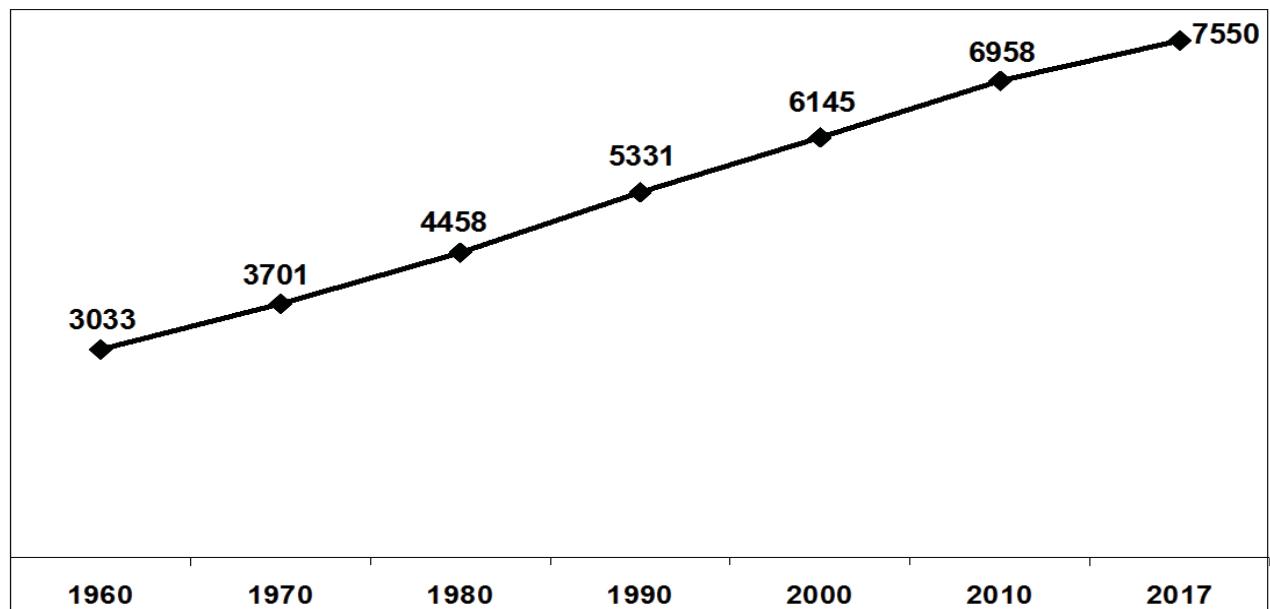

Рис. 3. Зміна чисельності населення світу, млн осіб

Джерело: Сформовано автором на основі [10].

Абсолютне домінування в групі овочевої продукції Китаю, якої ним було вироблено 557 млн тонн, що перевищило половину світових обсягів. Далі за показниками розмістилися Індія - 127 і США - 32 млн тонн. Україна знаходитьться в середині другої десятки рейтингу головних виробників овочів. Зага-

льну пропозицію на світовому ринку картоплі формують п'ять країн, серед яких і наша країна. Основний виробник тут - Китай (99 млн тонн), Україна посідає четверте місце (22 млн тонн). Спільно з Індією, Росією і США на них припадає 57 % світового виробництва картоплі [10].

1. Рейтинг країн-виробників продукції рослинництва (2017)

Зернові		Фрукти		Овочі		Картопля	
Країна	млн тонн	Країна	млн тонн	Країна	млн тонн	Країна	млн тонн
Китай	620	Китай	265	Китай	557	Китай	99
США	440	Індія	92	Індія	127	Індія	49
Індія	314	Бразилія	40	США	32	Росія	30
Росія	131	США	27	Туреччина	25	Україна	22
Бразилія	118	Туреччина	23	Росія	16	США	20
Індонезія	109	Мексика	22	Нігерія	16	Німеччина	12
Аргентина	76	Індонезія	20	В'єтнам	16	Бангладеш	10
Франція	64	Іспанія	18	Мексика	16	Польща	9
Україна	61	Іран	17	Єгипет	15	Нідерланди	7
Канада	56	Філіппіни	17	Іран	14	Франція	7

Джерело: Сформовано автором на основі [10].

Стосовно тваринницької продукції, то ситуація з ранжуванням головних її виробників у світі дуже подібна (табл. 2). Лідером з виробництва яєць у 2017 р. став Китай - 37 млн тонн, США та Індія мають відчутно менші обсяги - 6 і 5 млн тонн відповідно. Десять найбільших країн-виробників яєць формують майже 3/4 їх світового виробництва. Вагомими виявилися тут і позиції України, яка в 2017 р. стала 12-ою у світі, виробивши 0,9 млн тонн яєць. Перше місце належить Китаю також у виробництві всіх видів м'яса - 88 млн тонн. Другими стали

США (46 млн тонн), третьою - Бразилія (28 млн тонн). Утрьох вони забезпечують близько половини від загального виробництва м'яса. І тільки в рейтингу виробників молока провідна позиція належить іншій країні - Індії, яка за результатами 2017 р. виробила 176 млн тонн цього продукту. За нею розташувалися США - 98 і Пакистан - 44 млн тонн. Сумарна частка основних десяти виробників молока перевищила 60 %, при цьому Україна знаходиться наприкінці другої десятки [10].

2. Рейтинг країн-виробників продукції тваринництва (2017)

Яйця		М'ясо		Молоко	
Країна	млн т	Країна	млн т	Країна	млн т
Китай	37	Китай	88	Індія	176
США	6	США	46	США	98
Індія	5	Бразилія	28	Пакистан	44
Мексика	3	Росія	10	Китай	35
Бразилія	3	Німеччина	8	Бразилія	34
Японія	3	Індія	7	Німеччина	33
Росія	3	Мексика	7	Росія	31
Індонезія	2	Іспанія	7	Франція	25
Туреччина	1	Аргентина	6	Нова Зеландія	21
Таїланд	1	Франція	6	Туреччина	21

Джерело: Сформовано автором на основі [10].

У процесі розгляду особливостей глобального сільськогосподарського виробництва важливе розуміння його організаційних аспектів. Адже безпосереднє створення вихідного продукту можуть здійснювати різні за розміром суб'єкти підприємництва - від маліх фермерських господарств до великих холдингових компаній [4, 9]. У цьому контексті цікавим виглядає дослідження найбільш масштабних за охопленням діяльності і наявністю земельних ресурсів компаній. У світовій ієрархії виділяються насамперед підприємства з тих країн, де існує можли-

вість використання величезних територій для потреб аграрного сектору [5].

Kidman & Co Ltd - австралійська компанія із земельним банком у 8 млн га, яка була заснована у 1899 р. Це один із найбільших виробників яловичини в Австралії, що налічує понад 170 тис. голів худоби.

Australian Agricultural Company - провідний виробник яловичини та іншої сільськогосподарської продукції в Австралії та світі. Компанія створена у 1824 р. в Австралії, має у власності 7 млн га землі та 500 тис. голів худоби.

The North Australian Pastoral (NAPCO) - як і дві попередні компанії, виступає одним з

найбільших виробників яловичини в Австралії із загальним стадом близько 200 тис. голів худоби. Заснована у 1877 р., зараз її земельний банк досягає 6,1 млн га.

Consolidated Pastoral Company (CPC) - історія компанії розпочалася у 1860 р., але роком заснування вважається 1983-й, коли було здійснено декілька операцій зі злиття й поглинання. Вона знаходитьться в Австралії, має у власності 5,5 млн га землі та 380 тис. голів худоби. Крім того, CPC здійснює управління фермами в Індонезії, де утримується понад 35 тис. голів.

Beidahuang Group - найбільший китайський агрохолдинг та один із найбільших світових виробників агропродовольчої продукції, зокрема рису, борошна, молокопродуктів, олії. Рік заснування - 1998-й, земельний банк - 5,4 млн га (у Китаї, Південній Америці та Австралії).

КазЕкспортАстик - компанія з Казахстану, у власності якої знаходитьться понад 1 млн га землі. Заснована у 1999 р. Один із найбільших агровиробників на теренах СНД, що спеціалізується на вирощуванні зернових, олійних і бобових культур. Потужності для одночасного зберігання зерна і насіння олійних сягають 1,2 млн тонн.

Cresud - аргентинська компанія із земельним банком у 852 тис. га, розташованим також у Бразилії, Парагваї та Болівії. Напрями діяльності - зернові, цукрова тростина, м'ясне і молочне скотарство.

NCH Capital - компанія зі штаб-квартирою у Нью-Йорку, США. Створена у 1993 р., володіє 820 тис. га землі, які сконцентровані в Україні (400 тис. га, агрохолдинг «Агропроспек») та Росії (250 тис. га). Решта земель компанії знаходяться у Молдові, Болгарії, Казахстані та Румунії.

Група компаній «Продімекс» і «Агрокультура» - заснована в 1992 р. російською компанією, у власності якої більше ніж 800 тис. га сільгоспугідь. Це один із найбільших виробників цукру в Росії, що додатково спеціалізується на зернових, олійних і бобових.

Мираторг - компанія з Росії, належить до найбільших виробників і постачальників м'яса. Створена у 1995 р. Посівні площи становлять орієнтовно 700 тис. га, однак існують думки, що земельний банк компанії насправді більший [5].

Для порівняння зазначимо, що найбільшим в Україні станом на 2019 р. за розмі-

ром земельного банку є агрохолдинг «KERNEL», якому належить 600 тис. га землі [7].

В історичному аспекті варто відзначити роль «зеленої» революції у нарощуванні сільськогосподарського виробництва. Вона отримала свій розвиток після Другої світової війни, реалізуючись через зміни в аграрній галузі виведенням продуктивніших сортів рослин, використання зрошення, добрив і засобів захисту рослин, нової техніки та технологій, підвищення кваліфікації працівників. У результаті вдалося забезпечити значний прогрес у досягненні глобальної продовольчої безпеки, але відчутно погіршилась екологічна ситуація на планеті. У 80-х роках ХХ ст. розвинуті держави світу за рахунок інтенсифікації галузі досягли перевиробництва продуктів харчування, тому значна увага стала приділятися збереженню навколошнього середовища. Випередження темпами зростання сільськогосподарського виробництва темпів збільшення населення планети стало одним із найбільш наочних наслідків «зеленої» революції, хоча глобальна продовольча проблема залишається невирішеною [6, 11].

Таким чином, триваюче зростання глобального виробництва продукції сільського господарства має свої причини і наслідки. Динамічне збільшення попиту на продовольство разом з інтенсифікацією виробничого процесу сприяє урізноманітненню товарного асортименту та повнішому задоволенню споживчих запитів. Сучасні тренди світового аграрного ринку дають підстави спрогнозувати подальше збільшення загальної пропозиції продовольства. Найімовірніше, збережуть свої домінуючі позиції і ключові країни-виробники з різних частин світу, а основним сільськогосподарським регіоном залишиться Азія, зважаючи на безальтернативне лідерство Китаю. Водночас Україна має всі можливості щонайменше для утримання нинішніх обсягів сільськогосподарського виробництва, адже стабільність внутрішнього попиту доповнюється зростаючими показниками експорту в результаті різносторонньої диверсифікації збуту на закордонних ринках [3].

Висновки. У світі на фоні зростання чисельності населення постійно спостерігається також відчутне збільшення виробництва основних видів рослинницької і тваринницької продукції. Воно охоплює всі географічні регіони та включає в себе широкий спектр сільськогосподарських товарів, які виробляються та постачаються як місцево, так і міжнародно.

фічні регіони планети, крім Європи, де обсяги пропозиції характеризуються відносною стабільністю. Яскраво вираженою є перевага Азії як головного виробника кожного з видів аналізованої продукції, що пояснює лідерство Китаю та Індії у подібному рейтингу країн. Україна посідає чільні місця у світі серед виробників зернових і картоплі, міцні позиції нашої держави на глобальному ринку овочів, яєць і молока. Найбільші земельні площи у своїй діяльності використовують великі спеціалізовані сільськогосподарські компанії-виробники з Австралії, Ки-

Список бібліографічних посилань

1. Білорус О. Г., Зубець М. В., Саблук П. Т., Власов В. І. Глобальна продовольча безпека. Київ : ННЦ IAE, 2009. 486 с.
2. Власов В. І. Глобалістика: історія, теорія : монографія : у 2 т. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2012. Т. 2. 856 с.
3. Державна служба статистики України. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Кваша С.М., Кваша К.С. Стан та тенденції розвитку сільського господарства країн-членів Європейського Союзу. Київ : ННЦ IAE, 2013. 40 с.
5. Крупнейшие агрохолдинги мира. URL : https://biz.censor.net.ua/resonance/3104461/krupneyishie_agroholdingi_mira.
6. Мельник Л. Г. «Зелена» економіка (досвід ЄС і практика України у світлі III і IV промислових революцій): підручник. Суми : ВТД «Університетська книга», 2018. 463 с.
7. Рейтинг агрохолдингов України 2019 по розміру земельного банка от Agricultural Consulting. URL : <http://farming.org.ua/Агрохолдинги України. Топ агрохолдингов України 2019. Рейтинг агрохолдингов України 2019 по розміру земельного банка.html>
8. Світове і регіональне виробництво аграрної продукції : монографія / П. Т. Саблук, Г.А. Калієв та ін. Київ : ННЦ «ІАЕ», 2008. 210 с.
9. Формування глобального і регіонального ринків сільськогосподарської сировини та продовольства : монографія / [Ю. О. Лупенко, М. І. Пугачов, Б. В. Духницький та ін.] ; за ред. Ю. О. Лупенка, М. І. Пугачова. Київ : ННЦ «ІАЕ», 2015. 320 с.
10. FAOSTAT. URL : <http://www.fao.org/faostat/en>.
11. The State of Food Security and Nutrition in the World 2018. URL : <http://www.fao.org/3/I9553EN/i9553en.pdf>.

таю, Аргентини, Сполучених Штатів Америки та країн СНД. Головною метою аграрного виробництва на сучасному етапі стає пошук оптимального балансу між бажаною кількістю валової продукції та раціональним використанням ресурсів навколошнього природного середовища. Незважаючи на це, першочергова необхідність задоволення зростаючої потреби у продовольстві в результаті кількісного росту населення та поліпшення загального добробуту людей зумовлюватимуть підвищення рівня світового аграрного виробництва найближчими десятиліттями.

References

1. Bilorus, O.H., Zubets, M.V., Sabluk, P.T., & Vlasov, V.I. (2009). *Hlobalna prodovolcha bezpeka* [Global food security]. Kyiv: NNTs IAE [In Ukrainian].
2. Vlasov, V.I. (2012). *Hlobalistyka: istoriya, teoriya: monografiia u 2 t.* [Globalistics: history, theory: monograph: 2 vols.]. Vinnytsia: TOV "Nilan-LTD" [In Ukrainian].
3. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrayiny [State Statistics Service of Ukraine]. Retrieved from: <http://www.ukrstat.gov.ua> [In Ukrainian].
4. Kvasha, S.M. & Kvasha, K.S. (2013). *Stan ta tendentsii rozvytiku silskoho hospodarstva kraiin-chleniv Yevropeiskoho Soiuzu* [Status and trends of agricultural development in the European Union member states]. Kyiv: NNTs IAE [In Ukrainian].
5. Krupneishye agrokholdingi mira [The largest agricultural holdings in the world]. (2019). Retrieved from: https://biz.censor.net.ua/resonance/3104461/krupneyishie_agroholdingi_mira [In Russian].
6. Melnyk, L.H. (2018). “Zelena” ekonomika (dosvid YeS i praktyka Ukrayny u svitli III i IV promyslovych revoliutsii): pidruchnyk [“Green” economy (EU experience and Ukrainian practice in the light of III and IV industrial revolutions): tutorial]. Sumy: VTD “Universytetska knyga” [In Ukrainian].
7. Reiting agrokholdyngov Ukrayny 2019 po razmeru zemelnogo banka ot Agricultural Consulting. [Rating of Ukraine's agricultural holdings in 2019 by the size of land bank from Agricultural Consulting]. (2019). Retrieved from: <http://farming.org.ua/Агрохолдинги України. Топ агрохолдингов України 2019. Рейтинг агрохолдингов України 2019 по розміру земельного банка.html> [In Russian].
8. Sabluk, P.T., Kaliiev, H.A., et al. (2008). *Svitove i regionalne vyrobnytstvo agrarnoi produktsii: monohrafiia* [World and regional agrarian production: monograph]. P.T. Sabluk, H.A. Kaliiev (Eds.). Kyiv: NNTs “IAE” [In Ukrainian].
9. Lupenko, Yu.O., Puhachov, M.I., Dukhnytskyi, B.V., et al. (2015). *Formuvannia hlobalnoho i rehionalnogo rynkiv silskohospodarskoi syrovyny ta prodovolstva: monohrafiia* [Formation of global and regional markets for agricultural raw and food: monograph]. Yu.O. Lupenko, M.I. Pugachov (Eds.). Kyiv: NNTs “IAE” [In Ukrainian].
10. FAOSTAT. Retrieved from: <http://www.fao.org/faostat/en> [In English].
11. The state of food security and nutrition in the World 2018. (2018). *Food and Agriculture Organization of the United Nations*. Retrieved from: <http://www.fao.org/3/I9553EN/i9553en.pdf> [In English].

Dukhnytskyi B.V. World agricultural production

The purpose of the article is to study the peculiarities of global agricultural production with allocation of its regional structure, influence of population growth and changes in production methods.

Research methods. In the research were used the following scientific methods: theoretical generalization for assessing impact of agrarian production on the world economic system; analysis and synthesis for interpretation of increasing dynamics of supplying crop and livestock products, ranking of the largest countries as producers of different product groups; comparative assessment for comparison of volumes of agricultural production in context of its correspondence to the population growth; graphical and tabular for visual representation of the results of statistical analysis.

Research results. The general situation concerning quantitative volumes of production of the main groups of agricultural products, including regional distribution and list of the main producing countries were given. It was considered statistics of population increase for almost 60 last years, and Ukraine's place in context of its integrated potential of food supply to domestic and foreign markets was determined. There were characterized the largest global companies-producers according to directions of its activities, and reasons for changing priorities of agrarian production from quantitative to qualitative were clarified.

Elements of scientific novelty. In modern conditions there is a clear dependence between volumes of agrarian production and systemic influence of many factors, namely presence of favorable natural and climatic conditions, level of economic development by country, sectoral policy, number of its population, certain specialization and structuring the final product supply.

Practical significance. The article is aimed at bringing available information to Ukrainian farmers on trends and prospects of the world agricultural production in order to maximally use their practical experience from both developed and developing countries. Tabl.: 2. Figs.: 3. Refs.: 11.

Keywords: agrarian production; food; population; global market; regions of the world; branch corporations; "green" revolution.

Dukhnytskyi Bohdan Volodymyrovych - candidate of economic sciences, senior research fellow of the department of agrarian production economics and international integration, National Scientific Centre "Institute of Agrarian Economics" (10, Heroiv Oborony st., Kyiv)

E-mail: duhnitsky@faust.kiev.ua

Духницкий Б.В. Мировое производство сельскохозяйственной продукции

Цель статьи - исследовать особенности глобального производства сельскохозяйственной продукции с выделением его региональной структуры, влияния роста численности населения планеты и изменения способов хозяйствования.

Методика исследования. Использованы методы: теоретического обобщения - для оценки влияния аграрного производства на функционирование мировой экономической системы, анализа и синтеза - для приведения динамики увеличения предложения растениеводческой и животноводческой продукции, рейтинга крупнейших стран-производителей отдельных групп продуктов, сравнительной оценки - для сопоставления объемов аграрного производства в контексте соответствия росту населения, графический и табличный - для наглядного отображения результатов анализа статистических данных.

Результаты исследования. Рассмотрена общая ситуация относительно количественных объемов производства основных видов аграрной продукции, включая региональное распределение и перечень главных стран-производителей, приведена статистика увеличения населения за почти 60 последних лет, определено место Украины в контексте ее комплексного потенциала поставки продовольствия на внутренний и внешний рынки, охарактеризованы крупнейшие глобальные компании-производители по направлениям деятельности, выяснены причины изменения приоритетов аграрного производства с количественных на качественные.

Элементы научной новизны. В современных условиях установлена четкая зависимость объемов аграрного производства от системного воздействия многих факторов - наличия благоприятных природно-климатических условий, уровня экономического развития государства, отраслевой политики, количества его жителей, конкретной специализации и структурирования итогового предложения продукции.

Практическая значимость. Положения статьи направлены на доведение украинским сельхозпроизводителям имеющейся информации о тенденциях и перспективах мирового аграрного производства с целью максимально эффективного использования ими в своей деятельности практического опыта как развитых так и развивающихся стран. Табл.: 2. Илл.: 3. Библиогр.: 11.

Ключевые слова: аграрное производство; продовольствие; население; глобальный рынок; регионы мира; отраслевые корпорации; «зеленая» революция.

Духницкий Богдан Владимирович - кандидат экономических наук, старший научный сотрудник отдела экономики аграрного производства и международной интеграции, Национальный научный центр «Институт аграрной экономики» (г. Киев, ул. Героев Обороны, 10)

e-mail: duhnitsky@faust.kiev.ua

Стаття надійшла до редакції 03.06.2019 р.

Фахове рецензування: 05.07.2019 р.

Бібліографічний опис для цитування:

Духницький Б. В. Світове виробництво сільськогосподарської продукції. Економіка АПК. 2019. № 7. С. 59 – 65.

*